

Samlinger, og det er saaledes ikke det høje Ting ubekendt. Det er ganske rigtigt, at der i Fjor er blevet stillet en Forespørgsel til den ærede Finansminister, idet man ønskede Oplysninger om forskellige Ting, blandt andet om, hvilke Embeder der særlig egner sig for Kvinder, hvilken Løn der kunde være passende for dem, om Virkningen af Ægteskabs Indgaaelse, om Pensionsreglerne og Reglerne for Overlevelsesserter. Paa denne Forespørgsel modtog Landstingets Udvalg ogsaa et Svar. Det var ganske vist i Slutningen af Samlingen, men det forelaa dog den Gang for Udvalget. Jeg skal ganske kort sige, hvad dette Svar gik ud paa. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Embeder der egner sig for Kvinder, udtalte man sig ikke bestemt, men man sagde ganske i Almindelighed, at der var nogle Embeder, der ikke egne sig for Kvinder, hvilket jo ogsaa ligger i Sagens Natur, f. Eks. Officersemdeder og lignende Embeder, hvor der fordres en særlig stor Kraft til at modstaa Strabadser og Anstrengelser. Ellers havde Ministeriet ikke i Almindelighed noget at indvende imod, at Kvinder ansættes i Embeder. Og med Hensyn til Vilkaarene, den Løn, de skulle have osv., fandt Ministeriet, at der skulde gælde det samme for dem som for Mænd, naar de havde den samme Uddannelse. Heller ikke for gifte Kvinders Vedkommende mentes der at være noget til Hinder for Ansættelsen, og hvad endelig Pensionsretten angaar, skulde de have den sædvanlige Ret i saa Henseende, derunder ogsaa Ret til Enkepension og Overlevelsesserter, for saa vidt de vare gifte med Embedsmænd og Manden døde. Det ses heraf, at Finansministeriet i det hele taget har stillet sig velvilligt til Sagen. Denne har for øvrigt givet Anledning til, at der er blevet afæsket Universitetet en Erklæring, og de forskellige Fakulteter under Universitetet have ogsaa udtalt sig meget velvilligt, alene med Undtagelse af det teologiske Fakultet, hvilket vel hænger sammen med Bestemmelsen om, at Kvinder ikke kunne bestige Prædikestolen. Hvorvidt Apostelens Ord der har været Rettesnoren for Fakultetet, idet der jo staaar, at Kvinder ikke maa tale i Forsamlinger, skal jeg ikke udtale mig om, det er jo muligt. I hvert Fald er det saaledes, at det teologiske Fakultet ikke har stillet sig helt velvilligt til Sagen. Anderledes er det med de andre Fakulteter. Det lægevidenskabelige Fakultet finder, at Kvinder ikke bør udelukkes paa Omraader, hvor

der kun tages Hensyn til Kundskaber, det retsvidenskabelige Fakultet siger: Kvinder bør have Adgang til Professorater og Docentpladser under Fakultetet. Det filosofiske Fakultet henviser til Lov om højere Almenskoler af 24. April 1903 og ser ingen Grund til at udelukke Kvinder fra Professorater og Docentpladser. Det samme er Tilfældet med det naturvidenskabelige Fakultet, som ingen Betænkeligheder har ved at give Kvinder lige Adgang med Mænd til Lærerpladser. Jeg skal endnu blot tilføje, at den akademiske Lærerforsamling anser det for selvfølgeligt, at Ansættelse af Kvinder sker paa lige Vilkaar med Mænd. Det vil heraf fremgaa, at Sagkundskaben paa saa godt som alle Omraader mener, at Kvinder bør have samme Ret som Mænd, naar de have samme Kundskaber og samme Uddannelse. Nu er dette lille Lovforslag, der jo er fremkommet ved privat Initiativ, enstemmigt eller saa godt som enstemmigt vedtaget 3 Gange i det andet Ting. Den ene Gang var der maaske en enkelt Stemme imod, men nu i denne Samling blev det aldeles enstemmigt vedtaget. Det forekommer mig ikke at have større Rækkevidde, end at vi godt kunne gennemføre det, selv om det er kommet til os mod Slutningen af Samlingen, idet det er let overskueligt. Det er jo saaledes, at vi her oppe — og det finder jeg ganske berettiget — vrage og kassere, og naar der kommer noget umodent, stemme vi det ned. Det er ganske i sin Orden. Men jeg synes, at dette Lovforslag har saa ringe Rækkevidde og er saa let overskueligt, at vi godt kunne gennemføre det. Jeg synes ikke, vi skulle forøge Beholdningen af de Lovforslag, som vi henlægge, mere end højst nødvendigt. Det kunde let resultere i, at man mente, vi i det hele taget vilde sætte os imod, hvad der fremkom af Ønsker fra det andet Ting, og det vilde jeg ikke finde heldigt. Der har gjort sig en Forhandlingsvenlighed gældende her i Landstinget, som jeg meget har paaskønnet. Jeg vilde beklage, om vi ikke skulde vedblive i samme Spor og gennemføre de Forslag, man fra andre Sider lægger Vægt paa. Derfor anbefaler jeg dette lille Lovforslag, som jo kun gaar ud paa, at der i Loven om Statistisk Bureau tilføjes de Ord „Embeder og“. Der staaar, at Kvinder have Adgang til Bestillinger, og der er allerede Kvinder i Statistisk Bureau, de have blot ikke Adgang til Embeder. I den røde Bygning har man ikke Kvinder ansatte i Embeder, det kan nok være, men een